

UDENLANDSTURE

ENGLAND 1967

I sommeren 1967 var Gudrun Jensen og jeg sammen med 8 andre piger fra hele landet i England. Vi deltog i en udveksling med The Girls Brigade i Sydengland. Vi skulle være der i 14 dage. En uge på en skole og en uge, hvor vi boede privat hos nogle af de engelske piger, som var med.

Ved morgen- og aftenandagten skulle vi være iført vore uniformer, men ellers var det med privat tøj. Kosten bestod efter vores mening lidt for meget af salat og sandwiches.

Vi var inde i London, hvor vi så alle de ting, man bør se, nemlig Tower Bridge, Big Ben, Domkirken, Slottet, hvor dronning Elisabeth bor, universitetet m.m. Så kørte vi selvfølgelig også med undergrundsbane og de store busser.

Det danske hold FPF-ere med Signe Larsen og Bodil Hansen som ledere

I 1967 måtte jeg desværre melde fra FPF, da jeg kom i lære og ikke kunne overkomme det hele. Jeg har ikke siden været FPF-er, men mine to piger har - den ene er det stadig.

Inge Marie Pedersen.

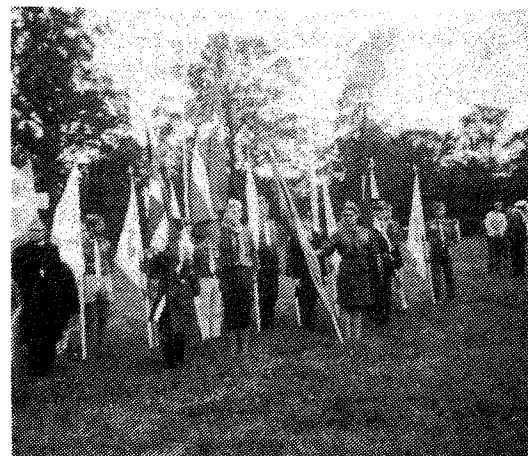
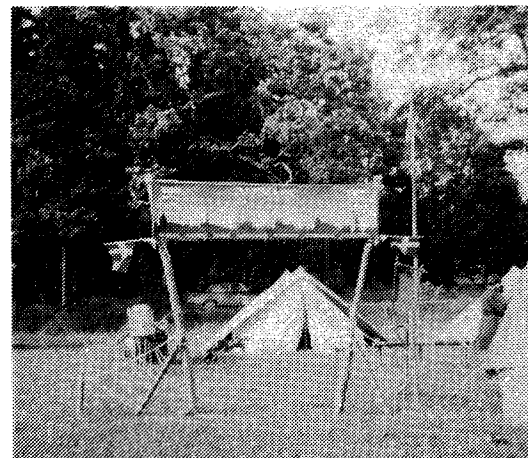
SVERIGE 1967

Inger, Gitte og jeg deltog sammen med ca 15 andre piger og drenge fra forskellige egne af Danmark i TÅLT 67 i Sverige. Den første spænding var at mødes med de mennesker, som man skulle leve tæt sammen med i en uge. På FPFs hovedcenter i København hilste vi på hinanden og havde et par hyggelige timer sammen, inden vi skulle med toget til Sverige.

Efter en nats kørsel ankom vi til lejren tidlig morgen - godt trætte. Da vi havde fået lidt morgenmad, begyndte vi etableringen af vor lejrplads, som skulle stå færdig sidst på eftermiddagen - inden åbningsparaden.

De følgende dage havde vi adskillige oplevelser sammen med værtslandet, englændere, finner og nordmænd. Vi var bl.a. på et par ture til en chokoladefabrik og en dyrepark - en uforglemmelig tur. Kun det at sige farvel var nogle grimme minutter at komme igennem.

Ninna Nielsen

NORGE 1974

Lørdag den 13. juli 1974 drog 26 væbnere, med hver en rød hjemmelavet rygsæk på ryggen og en rød-hvid hue på hovedet (et flot syn), afsted til Norge. Vi sejlede fra Frederikshavn til Larvik, hvor vi ankom kl. 7 søndag morgen. Derpå gik turen i bus til Tuddal. Her rejste vi vore telte hos en bonde, der hed Øystein, et skønt sted ved kanten af en sø, omgivet af skov og fjelde, hvor vi havde mange vandre og klatreture. Dog nåede vi aldrig Gaustatoppen.

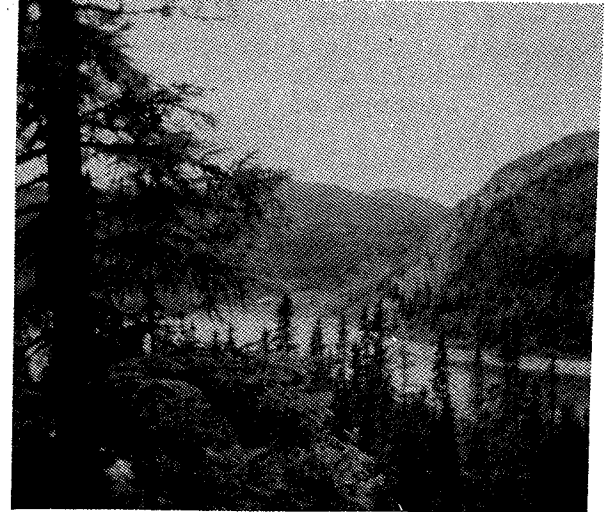
Hjemturen med bus gik over Rjukan, ned langs Tinnsjøen med ophold ved Kongsberg Sølvmine, middag i Kongsberg, videre til Teddal, hvor vi så en stavkirke, derfra videre til Larvik. Vi var tilbage i Frederikshavn kl. 1 natten til søndag den 21., hvor forældrene modtog en flok trætte men glade og tilfredse piger.

Ledere af turen var Agnes Andreasen og Birthe Larsen. De blev hjulpet af Helle Nielsen, Jette Larsen og Karen Hansen.

Agnes Andreasen

Læg mærke til huen og rygsækken

Udsigt fra lejrpladsen

KANOTUR

EN KANOTUR ÅRETS OPLEVELSE!!!

Hvad kan man ønske sig mere, end at sidde i en kano midt ude på en stille, blank sø, med den skønne natur omkring sig.

Nej, os der har prøvet det ved, at der er intet, der kan måle sig med sådan en oplevelse. For det første får man den helt store naturoplevelse, men også kameratskabet på sådan en tur er med til at få en til at tage med en anden gang.

Turene foregår dels i Danmark, men også i Sverige, hvor der er masser af skønne naturområder, "ingenmandsland", hvor man kan overnatte.

Sluser og fosser er med til at gøre turen mere spændende. Og selv om kanoen skulle kænre og man pludselig skal til at bevise det 200 meters svømmemærke, man engang har taget, bliver turen ikke mindre værd for det. For det er helt sikkert, at det er noget man vil grine af, når man kommer hjem og tænker tilbage på!

Ofte bliver man overrasket af både dådyr, kronhjorte og mange andre dyr, som vi ikke er vant til at se hjemme i Danmark.

Jens Højer